

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра історіографії, джерелознавства та спеціальних історичних дисциплін

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Суспільно-політичні процеси в Галичині воєнно-революційної доби 1914-1923 рр.: джерела та історіографія

Освітня програма _____

Спеціальність _____

Галузь знань _____

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від 27.08.2018.

м. Івано-Франківськ – 2018

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація

Назва дисципліни	Суспільно-політичні процеси в Галичині воєнно-революційної доби 1914-1923 рр.: джерела та історіографія
Викладач (-і)	Великочий Володимир Степанович
Контактний телефон викладача	
E-mail викладача	volodymyr.velykochyuy@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Денна, заочна
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС (90 годин)
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://ceeq.pnu.edu.ua/
Консультації	передбачено

2. Анотація курсу

Курс “ Суспільно-політичні процеси в Галичині воєнно-революційної доби 1914-1923 рр.: джерела та історіографія ” є вибіркоvim для здобувачів наукового ступню Phd денної і заочної форми навчання факультету історії, політології і міжнародних відносин ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”. Його нижня хронологічна межа пов’язана з початком Першої світової війни, яка кардинально змінила суспільно-політичні процеси в Галичині на відміну від тих, що мали місце наприкінці XIX – у перше десятиліття XX століття. Верхня межа пов’язана із завершенням територіального існування Західно-Української Народної Республіки/Західної Облaсті Української Народної Республіки (ЗУНР/ЗОУНР). Фактично здобувачі поглиблюють знання з історії Української революції впродовж двох її етапів на західноукраїнських землях. В процесі вивчення курсу акцент робиться на джерелах та історіографії як базових компонентах дослідження і конструювання історичного процесу зазначеного хронологічного відтинку.

3. Мета та цілі курсу

Вивчення локального характеру революційних подій національно-демократичного характеру на західноукраїнських землях має не лише сформувати у здобувачів базові знання, а й акцентувати увагу на особливостях перебігу подій, процесів, що мали місце в той час. Спецкурс передбачає оволодіння базовими джерелами до вивчення, ґрунтовними історіографічними джерелами. На їх основі необхідно навчитись конструювати історичний процес, виходячи за рамки національного історичного нарративу.

Мета викладання дисципліни – засвоєння і поглиблення теоретичних та практичних знань, умінь і навичок здобувачів наукового ступеню Phd за галуззю знань 03 Гуманітарні науки, спеціальністю 032 «Історія та археологія» (Історія) з вибіркової дисципліни “ Суспільно-політичні процеси в Галичині воєнно-революційної доби 1914-1923 рр.: джерела та історіографія ”, опанування і застосування ключових теоретико-методологічних засад і методів вивчення та інтерпретації історичного нарративу; формування інтегральної, загальних, фахових компетентностей, достатніх для ефективного розв’язування стандартних і нестандартних комплексних задач у професійній діяльності.

Завдання: Під час лекцій, семінарських занять і самостійної роботи здобувачі повинні оволодіти навичками роботи з історичними й історіографічними джерелами, науковою літературою, систематизації і компаративного аналізу історичного матеріалу. Виробити в здобувачів навички самостійних оцінок і власних суджень щодо розглянутих історичних проблема. Одним з головних завдань курсу є навчити методології критики історичних та історіографічних джерел і на їх основі – конструювати історичний процес.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен

знати:

- основи методології пошуку, відбору і критики історичних джерел, теорії та концепції сучасної історіографії, джерелознавства, здійснювати джерелознавчий та історіографічний аналіз зібраної інформації;
- термінологію і наукову періодизацію;
- політичні, соціокультурні, економічні процеси історичного розвитку націй в даний період, вплив зовнішньополітичних чинників на результати державотворення;– діяльність історичних осіб.

вміти:

- Здатність організувати комплексний пошук, неупереджений аналіз та інтерпретацію історичних джерел або інформації методичного характеру, зокрема із використанням інформаційно-комунікаційних технологій;
- Здатність використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси і вміти впроваджувати ІКТ в дослідницький процес;
- Здатність самостійно оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції у державі та світі, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, а також освітні проблеми, пропонувати способи їх розв'язання, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; формувати політичну культуру, ініціативу і підприємливість.

4. Результати навчання (компетентності)

Уміння виявляти спільні й відмінні риси в підходах українських і зарубіжних істориків та археологів. *(ПРН 2)*

Цілеспрямовано вивчати та відстоювати загальнолюдські, національні демократичні і духовно-культурні цінності, вироблені світовою цивілізацією в процесі історичного розвитку. *(ПРН 3)*

Уміння сприймати сутність і особливості історичного розвитку світової цивілізації та місця в ньому вітчизняного минулого. *(ПРН 7)*

Уміння використовувати на практиці теоретичні положення для здійснення організаційних та контрольних заходів у сфері історії. *(ПРН 9)*

Уміння проводити наукові дослідження та аналізувати їх результати. (ПРН 14)

Уміння використовувати нормативно-правову базу з питань охорони праці, організовувати дотримання вимог безпеки праці учасникам трудового процесу. (ПРН 17)

5.Організація навчання курсу.

Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	6
семінарські заняття / практичні / лабораторні	24
самостійна робота	60

Ознаки курсу

Семес тр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
3	032 «Історія та археологія»	II	вибірковий

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Тема 1: Спеціальний курс “Суспільно-політичні процеси в Галичині воєнно-революційної доби 1914-1919 рр.: джерела та історіографія”: загальні положення, мета і завдання.	Лекція	Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923: Історія. Івано-Франківськ: Сіверсія, 2001.628 с.; ЗУНР, 1918–1923: Ілюстрована історія. Львів – ІваноФранківськ: Манускрипт.Львів, 2008. – 524 с.;	Ознайомлення з курсом, основними джерелами і літературою, завданнями	5/5	

<p>ПЛАН:</p> <p>1 Актуальність курсу</p> <p>2 Мета і завдання.</p> <p>3. Предмет і об'єкт.</p> <p>4. Хронологічні рамки і практична значущість</p>	<p>іл.</p> <p>ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА 1918-1923 : Документи і матеріали. Т. 1-5. Івано-Франківськ: Сі-Версія, 2001-2013.</p> <p>Великочий В. Джерела до вивчення державного будівництва в ЗУНР. Івано-Франківськ: Плай,2003.-278 с</p> <p>Великочий В. Українська історіографія суспільно-політичних процесів у Галичині 1914–1919 рр.: монографія. Івано-Франківськ: Видавничо-дизайнерський відділ Центру інформаційних технологій Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2009.-812 с;</p> <p>Великочий В. Велика Східноєвропейська революція, Перша світова війна і Галичина (Українська історіографія суспільно-політичних процесів. Бібліографія). Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г.М., 2014.- 180 с.</p> <p>Реєнт О., Великочий В. Національно-демократична</p>			
--	--	--	--	--

<p>Тема 2. Методологічні засади й базові визначення української історіографії/</p> <p>План:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття історіографії в зарубіжній і вітчизняній історіографії. 2. “Регіональна історіографія” як складова історіографії національної. 3. Дискусії в українській історіографії щодо термінологічного апарату й хронологічних меж 	<p>Лекція</p>	<p>революція на західноукраїнських землях 1914-1923: до проблеми концепту// Краєзнавство. 2018.№ 3, с.40-51.;</p> <p>Ресент О., Великочий В. Державотворчі процеси на західноукраїнських землях крізь призму національно-демократичної революції 1914–1923 рр.// Український історичний журнал.2019.№ 1.С.166-180.</p> <p>Ibid...</p>	<p>Актуалізація основних понять джерелознавства й історіографії в українській та зарубіжних історичних науках,</p> <p>Загальний огляд дискурсу щодо термінологічного апарату й хронологічних меж Української революції, принципи і схема класифікації історичних та історіографічних джерел</p>	<p>5/5</p>	
---	---------------	---	---	------------	--

<p>Української революції.</p> <p>4. Проблема класифікації української історіографії воєнно–революційної доби 1914–1919 рр.</p> <p>Тема 3. Загальна класифікація та основні характеристики української історіографії суспільно–політичних процесів у Галичині воєнно–революційної доби, джерел до їх вивчення</p>	Лекція		<p>Навчитися класифікувати історичні й історіографічні джерела, визначати критерії класифікації, вміти пояснити її потребу</p>	5/5	
Тема семінару1:	Семінар		4 год	50	

<p>евристики й використання.</p> <p>3. Матеріали преси як історичне й історіографічне джерело.</p> <p>Тема 3. Формування органів державної влади й управління в ЗУНР.</p> <p>План:</p> <p>1.Формування законодавчої гілки влади: джерела та історіографія</p> <p>2. Формування виконавчої гілки влади і її модифікація (крізь призму писемних джерел).</p> <p>3. Зміна статусу держави в контексті об'єднавчих процесів з УНР: історіографія.</p>	Семінар		2 год	50 б.	
<p>Тема 4-5. Формування та діяльність Української галицької армії.</p> <p>План:</p> <p>1.Джерела наративного характеру про створення та діяльність УГА 1918-1919 рр.</p>	Семінар		4 год	50 б.	

<p>2. Спогади і праці учасників подій: історіографічний аналіз.</p> <p>3. Зображувальні та вербальні джерела про створення та діяльність УГА 1918-1919 рр.</p>					
<p>Тема 6-7. Проблема соборності в українській революції: еволюція, реалізація.</p> <p>План:</p> <p>1. Державно-консолідаційні процеси в Українській революції: історіографія</p> <p>2. Суспільна консолідація української нації: боротьба концептів і методологій.</p> <p>3. Державно-політичний розрив ЗОУНР і УНР: наслідки для Української революції (джерела та історіографія)</p>	Семінар		4 год	50 б.	
<p>Тема 8-9. Еволюція партійно-політичної</p>	Семінар		4 год	50 б.	

<p>системи в Галичині періоду воєнно-революційної доби 1914-1919 рр.</p> <p>План:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Нормативно-правова база система політичної діяльності українців в Австро-Угорщині початку ХХ ст. 2. Законодавство ЗУНР-ЗОУНР в царині партійно-політичної діяльності: джерела. 3.Діяльність неукраїнських політичних партій і об'єднань в ЗУНР-ЗОУНР: джерела та історіографія. <p>Тема 10-11. Суспільне життя в ЗУНР-ЗОУНР в історії повсякдення.</p> <p>План:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Церковно-релігійні процеси в Галичині 1914-1919 рр. 2. Культурно-освітні 	<p>Семінар</p>		<p>4 год</p>	<p>50 б.</p>	
---	----------------	--	--------------	--------------	--

процеси в Галичині 1914-1919 рр. 3. Національно-культурні процеси в Галичині 1914-1919 рр.					
---	--	--	--	--	--

6. Система оцінювання курсу

Підсумковий бал з навчальної дисципліни складається з **підсумкового семестрового балу та балу за залік**.

Упродовж семестру здобувач отримує бали за різні види робіт, які сумуються в підсумкові семестрові бали. **Підсумковий семестровий бал** складається з суми балів, отриманих за свою навчальну діяльність протягом семестру і дорівнює сумі **підсумкового балу за семінарські (практичні) заняття (максимально 40 балів), балу за 2 модульні контрольні роботи (30 балів) і балу за індивідуальну роботу (30 балів)** та в сукупності може складати максимально 100 балів.

Вид контролю	Поточний контроль	Контр. робота №1	Контр. робота №2	Індивідуальне завдання (конспект і захист монографії тощо)	Залік
Максимальна кількість балів, яку може набрати студент	40	15	15	30	100

При обчисленні підсумкового семестрового балу враховується:

Поточні оцінки успішності (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно») – виставляються під час проведення семінарських занять;

Підсумкова оцінка за семінарські заняття виставляється здобувачу в кінці семестру за результатами роботи на семінарських заняттях і є середнім арифметичним (заокругленим до сотих) всіх отриманих оцінок за семінарські заняття. Отримані «незадовільні» оцінки враховуються при додаванні оцінок і входять у загальну кількість отриманих оцінок

Приклад обрахунку підсумкової оцінки за семінарські (практичні) заняття:

З навчальної дисципліни здобувач протягом семестру отримав 4, 4, 3. Підсумкова оцінка за семінарські заняття за семестр складає: $(4+4+3) : 3 = 3,66667 \approx 3,67$.

Підсумковий бал за семінарські заняття (максимально 20 балів) – підсумкова оцінка за семінарські заняття, помножена на коефіцієнт 4,

заокруглена до цілого (наприклад, якщо підсумкова оцінка за семінарські заняття **3,67**, то підсумковий бал за семінарські заняття буде становити $3,67 \times 4 = 14,68 \approx 15$ балів);

Бал за модульну контрольну роботу (максимально 20 балів). З навчальної дисципліни передбачено написання двох контрольних робіт, тому остаточні бали за модульну контрольну роботу визначаються як середнє арифметичне, заокруглене до цілого (наприклад, за першу контрольну здобувач отримав 10 балів, а за другу – 8, то остаточний бал за контрольну роботу буде становити $10+8= 18$ балів);

Бал за індивідуальну роботу (максимально 10 балів) – бали за виконані індивідуальні (індивідуально-дослідні) завдання.

Поточний контроль проводиться на всіх видах аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів до виконання конкретної роботи. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між науково-педагогічним працівником та здобувачами у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як науково-педагогічним працівником для коригування методів і засобів навчання, так і здобувачами для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум. Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях, у формі виступів студентів при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі комп'ютерного тестування тощо. Результати поточного контролю враховуються при визначенні підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

Принципи оцінювання роботи студентів на семінарських заняттях

Оцінювання знань здобувачів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою. На занятті пропонується якісне оцінювання знань шляхом виставлення балів від «1» до «5». Позначення «0» виставляється здобувачеві за відмову від відповіді на занятті через непідготовленість, що впливатиме на його підсумкову рейтингову оцінку в кінці семестру. Кожен здобувач зобов'язаний взяти участь не менше як на одній третині семінарських занять, проведених у групі впродовж семестру.

Контроль знань здобувачів під час проведення семінарських занять може відбуватись в наступних **формах**:

- детальний усний аналіз поставлених питань;
- вибіркоче усне опитування «з місця»;
- дискусійне обговорення питань;
- індивідуальне розв'язування практичних завдань, проблемних запитань чи завдань;
- фронтальне стандартизоване опитування за картками, тестами протягом 5-10 хв;
- письмова (до 30 хв.) самостійна робота по варіантах тощо.

❖ Критерії оцінювання індивідуального завдання

Бал	Критерії оцінювання навчальних досягнень
------------	---

1-2	<p>Кейс виконаний незадовільно, оскільки відтворити його зміст самостійно не може, відповідь недолуга, із значними помилками. Немає навичок командної роботи, не бере на себе відповідальність. Захист кейсу спрощений, із значними помилками. Не здійснював (ла) пошук інформації. Відсутня будь-яка аргументація. Відсутні самостійні висновки і синтетичні зв'язки. Не здатен використати наявний матеріал для роботи в школі. ІКТ використано недоречно. Не виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.</p>
3-6	<p>Кейс виконано задовільно. Студент може репродуктивно відтворити змісту кейсу, однак у його відповіді є помилки. Відсутні окремі складові кейсу. Може використати наявний у кейсі навчальний матеріал, але його зміст не достатній; відповідь не чітка і спрощена. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати. Вміє організовувати пошук історичної інформації, але не може її критично проаналізувати. Не достатньо використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси під час підготовки кейсу. Визначає роль людського фактора в історії, однак без необхідної аргументації.</p> <p>Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. Бере пасивну участь у кейс-технології; не застосовує оптимальну стратегію діяльності, не бере на себе відповідальність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Демонструє на посередньому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, виявляє певне усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.</p>
7-8	<p>Кейс виконаний добре. Помилки під час захисту незначні. Є самостійні висновки на основі сформованих ціннісних орієнтирів і принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонуються певні способи розв'язання суспільних проблем, що дозволяє в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних і суспільних проблем; аргументація є, але не повна (75%). Вміє організовувати пошук, аналіз та інтерпретацію історичної інформації; може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.</p> <p>Має певний рівень синтетичного мислення. Бере участь у роботі підготовки і захисту кейсу в межах етики професійних взаємин, застосовує оптимальну стратегію під час захисту, чітко дає відповіді на запитання одногрупників; може приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів. Використовує історико-краєзнавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших. Демонструє на достатньому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.</p>

9.10	<p>Здатність презентувати власну творчу інтерпретацію (версію, розуміння, оцінку) історичних явищ на основі захисту кейсу, ставити під сумнів усталені погляди, спростовувати стереотипи, при захисті використовує значний обсяг джерел і літератури, висновки самостійні, тези здійснені на високому рівні, студент створив значну кількість роздаткового матеріалу тощо.</p> <p>Підготовлений у кейсі матеріал здатен використати на практиці; відповідь чітка і завершена. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; буде переконливою аргументацію, рецензує відповіді ровесників. Вміє організовувати комплексний пошук, неупереджений аналіз та інтерпретацію історичної інформації; може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси під час підготовки кейсу. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.</p> <p>Може використати інноваційні технології. Має синтетичне мислення. Бере активну участь у кейсі на всіх етапах його підготовки і презентації в межах етики професійних взаємин, формує аргументацію, базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності, бере на себе відповідальність; проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності; вміє долати труднощі; приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів. Використовує історико-краєзнавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Демонструє на високому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, бачить шляхи подолання труднощів, виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.</p>
------	--

❖ **Критерії оцінки виконання контрольної роботи**

❖ **2+1+1+6=10 балів**

1 контрольна (10 балів) +2 контрольна(10 балів) = 20 балів (максимальна кількість)

Тести на знання хронології (1 повністю правильна відповідь – 0,2 бали, частково правильна – 0,1.

10 тестів*0,2= 2 бали (максимальна кількість)

Тести на знання історичних постатей (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5 тестів*0,2= 1 бал (максимальна кількість)

Тести на знання історичних джерел (або історіографії) (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5 тестів*0,2= 1 бал (максимальна кількість)

[Або заповнення контурних карт (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5 завдань*0,2= 1 бал (максимальна кількість)]

2 теоретичні завдання максимальна кількість 6 балів (оцінки сумуються і діляться на 2).

Загалом, оцінювання знань здобувача ґрунтується на таких критеріях:

Оцінка “відмінно”:

- ✓ у повному обсязі володіє програмним матеріалом,
- ✓ вільно і логічно-аргументовано висвітлює проблеми історії країн Західної Європи та Північної Америки в ХІХ – початку ХХ ст.,
- ✓ бачить місце питання, яке розглядається, в контексті загальної теорії історії,
- ✓ при відповіді на питання посилається на рекомендовану програмою курсу додаткову науково-монографічну літературу,

Оцінка “добре”:

- ✓ володіє фактичним матеріалом курсу, але допускає окремі неістотні помилки,
- ✓ висновки й узагальнення, які він зробив, не є вичерпними,
- ✓ відсутні посилання на додаткову літературу,

Оцінка “задовільно”:

- ✓ в основному володіє фактичним матеріалом курсу, але в окремих аспектах питань припускається істотних помилок,
- ✓ не в змозі самостійно робити чіткі, закінчені висновки й узагальнення, та пов’язати теоретичні знання з практикою,

- ✓ виклад матеріалу утруднений, неповною мірою використовується категоріальний апарат навчальної дисципліни;

Оцінка “незадовільно”:

- ✓ не володіє матеріалом курсу, не орієнтується в його проблематиці,
- ✓ при спробі викладу матеріалу припускається грубих помилок,
- ✓ не може зробити жодних висновків та узагальнень.

Для того, щоб здобувач був допущений до складання підсумкового контролю, він повинен виконати програму курсу у повному обсязі, не мати незадовільних оцінок і невідпрацьованих пропущених занять. Також повинен упродовж семестру накопичити необхідну кількість балів (від мінімального 26 балів до максимального 50 балів).

7. Політика курсу

Політика курсу є цілком демократичною, прозорою і спрямованою на і для здобувача. Матеріали курсу є доступними для ознайомлення і самостійного опрацювання. Здобувач має право отримати оцінку за курс, не використовуючи опції заліку. При цьому здобувачеві слід набрати не менше 51 бала зі 100. У разі, якщо оцінка за курс не задовільняє здобувача, він(вона) має право здавати залік. При цьому попередньо набрані бали анулюються, а оцінка за залік вважатиметься і підсумковою оцінкою загалом.

9. Рекомендована література.

Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923: Історія. Івано-Франківськ: Сіверсія, 2001. 628 с.;

ЗУНР, 1918–1923: Ілюстрована історія. Львів – Івано-Франківськ: Манускрипт. Львів, 2008. – 524 с.; іл.

ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА 1918-1923 : Документи і матеріали. Т. 1-5. Івано-Франківськ: Сіверсія, 2001-2013.

Великочий В. Джерела до вивчення державного будівництва в ЗУНР. Івано-Франківськ: Плай, 2003.-278 с

Великочий В. Українська історіографія суспільно-політичних процесів у Галичині 1914–1919 рр.: монографія. Івано-Франківськ: Видавничо-дизайнерський відділ Центру інформаційних технологій Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2009.-812 с;

Великочий В. Велика Східноєвропейська революція, Перша світова війна і Галичина (Українська історіографія суспільно-політичних процесів. Бібліографія). Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г.М., 2014.- 180 с.

Реєнт О., Великочий В. Національно-демократична революція на західноукраїнських землях 1914-1923: до проблеми концепту// Краєзнавство. 2018.№ 3, с.40-51.;

Реєнт О., Великочий В. Державотворчі процеси на західноукраїнських землях крізь призму національно-демократичної революції 1914–1923 рр.// Український історичний журнал.2019.№ 1.С.166-180.

Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія : До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. Т. 1: А–Ж. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2018. 688 с.

Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія : До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. Т. 2: З–О. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2019. 688 с.